

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 listopada 2015 r.

Sąd Rejonowy w Prudniku II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSR Tomasz Ebel
Protokolant:	sekr.sądowy Ewa Mróz

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Mariusza Łojko

po rozpoznaniu w dniu 19 listopada 2015 r.

sprawy

D. D.

s. M. i T. z domu S.

ur. (...) w T.

oskarżonego o to, że:

W dniu 18 maja 2015 r. na trasie komunikacyjnej N. – S. jechał jako kierujący samochodem osobowym marki P. o nr rej. (...) po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwym 1,41 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym prawomocnym wyrokiem Sądu za prowadzenie pojazdów mechanicznych w stanie nietrzeźwości i wbrew obowiązującemu przez okres 3 lat zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych, orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku sygn. akt IIK 160/13 z dnia 26 marca 2013 r.

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk

I. uznaje oskarżonego D. D. za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu tj. przestępstwa z art. 178a § 1 i § 4 kk i za to na podstawie art. 178a § 4 kk wymierza mu karę 10 (dziesięciu) miesięcy pozbawienia wolności;

II. na podstawie art. 42 § 4 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 10.000 (dziesięć tysięcy) złotych na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. zasądza od Skarbu Państwa na rzecz adw. M. K. z Kancelarii Adwokackiej w P. kwotę 619,92 zł tytułem kosztów nieopłaconej obrony z urzędu;

V. na podstawie art. 627 kpk i art. 2 ust. 1 pkt 3 ustawy o opłatach w sprawach karnych zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 270 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania w tym 180 zł tytułem opłaty.

UZASADNIENIE

Oskarżony D. D. stanął pod zarzutem popełnienia przestępstwa z art.178a §1 i §4 kk. Oskarżony podczas rozprawy przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu.

Oskarżony D. D. jest żonaty, ma dwoje dzieci, ma wykształcenie wyższe, pracuje jako kierownik ruchu z dochodem 2400-2700 zł miesięcznie. Jest współwłaścicielem domu jednorodzinnego. Był wcześniej karany sądownie za czyn z art.178a §1 kk oraz dwukrotnie za czyn z art.178a §4 kk.

Sąd zważył co następuje:

Wina i sprawstwo oskarżonego w zakresie przypisanego mu wyrokiem przestępstwa z art.178 §1 i §4 kk nie budzą wątpliwości.

Oskarżony, będąc w stanie nietrzeźwości (1,41 mg alkoholu w litrze wydychanego powietrza) prowadził samochód po drodze publicznej pomiędzy N. a S.. Zachowaniem swym wypełnił ustawowe znamiona czynu określonego w art.178 §1 i §4 kk. Art.178a §1 kk stanowi, że kto, znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego, prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym, wodnym lub powietrznym, podlega grzywnie, karze ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2. Dodatkowo, oskarżony czynu tego dopuścił się będąc uprzednio skazanym wyrokiem Sądu Rejonowego w Prudniku z dnia 26 marca 2013 r. sygn. akt II K 160/13 za czyn z art.178a §1 i §4 oraz prowadził pojazd mechaniczny wbrew orzeczonemu tym wyrokiem zakazowi. Art.178a §4 stanowi, że jeżeli sprawca czynu określonego w §1 był wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo za przestępstwo określone w art.173, 174, 177 lub art.355 §2 popełnione w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego albo dopuścił się czynu określonego w §1 w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych orzeczonego w związku ze skazaniem za przestępstwo, podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Oskarżony miał świadomość zarówno tego, że prowadził samochód w stanie nietrzeźwości jak i tego, że kierował nim wbrew zakazowi, który wynika z prawomocnego orzeczenia tut. Sądu.

Zgodnie z przepisami art.53 §1 kk sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. § 2 stanowi zaś, iż wymierzając karę, sąd uwzględnia w szczególności motywację i sposób zachowania się sprawcy, popełnienie przestępstwa wspólnie z nieletnim, rodzaj i stopień naruszenia ciężących na sprawcy obowiązków, rodzaj i rozmiar ujemnych następstw przestępstwa, właściwości i warunki osobiste sprawcy, sposób życia przed popełnieniem przestępstwa i zachowanie się po jego popełnieniu, a zwłaszcza staranie o naprawienie szkody lub zadośćuczynienie w innej formie społecznemu poczuciu sprawiedliwości, a także zachowanie się pokrzywdzonego.

Powyższe dyrektywy, przy uwzględnieniu wcześniejszych, skazań oskarżonego za przestępstwa z art.178a §1 oraz art.178a §4 kk, uzasadniają – zdaniem Sądu, że jedynie sięgnięcie po karę bezwzględnego pozbawienia wolności, wdroży oskarżonego do przestrzegania w przyszłości porządku prawnego, przede wszystkim zaś zasad bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Z opisów czynów z art.178a §1 i §4 kk, za które oskarżony został uprzednio skazany wynika, że każdorazowo dopuszczał się ich będąc w stanie nietrzeźwości, którego stopień należy określić jako znaczny (przekraczający 2 promile). Zdaniem Sądu, przy uwzględnieniu wysokiego stopnia zawinienia oraz ze względu na okoliczności obciążające, tj. wcześniejsze skazania oskarżonego, kara pozbawienia wolności w wymiarze 10 miesięcy, stanowić będzie współmierną do stopnia zawinienia dolegliwość za popełniony czyn. Z uwagi na wcześniejsze skazania za przestępstwo z art.178a §1 kk oraz art.178a §4 kk, nie ulega wątpliwości, że oskarżony zdawał sobie sprawę z naganności przedsiębranego działania. Powyższe okoliczności wskazują, że oskarżony odnosi się z ignorancją wobec

dóbr chronionych przepisami karnymi rozdziału XXI kk, tzn. bezpieczeństwa w ruchu lądowym oraz zdrowia i życia innych uczestników ruchu drogowego.

Zdaniem Sądu czyn przypisany oskarżonemu, znamionuje wysoki stopień społecznej szkodliwości, na który w realiach niniejszej sprawy złożyły się sposób i okoliczności jego popełnienia. Przede wszystkim Sąd zważył na wysokość stężenia alkoholu oraz na porę dnia (późne godziny poranne), miejsce (droga o znacznym natężeniu ruchu drogowego) i sposób prowadzenia przez oskarżonego pojazdu, który zagrażał innym uczestnikom ruchu. Powyższe okoliczności złożyły się na rozmiar zagrożenia jakie oskarżony stwarzał w ruchu lądowym.

Sąd uznał, że oskarżony nie zasługuje na dobrodziejstwo warunkowego zawieszenia wykonania kary pozbawienia wolności, a realizacja jej celów indywidualno - prewencyjnych musi odbyć się w warunkach osadzenia w warunkach izolacji więziennej. Tym samym Sąd stwierdził, że w sprawie nie zachodzi szczególnie uzasadniony wypadek, który zgodnie z art.69 §4 kk umożliwiałby zawieszenie wykonania orzeczonej kary. Dodatkowo, zgodnie z przepisem art.69 § 1 kk (w brzmieniu sprzed 1 lipca 2015 r.) sąd może warunkowo zawiesić wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności nie przekraczającej 2 lat, kary ograniczenia wolności lub grzywny orzeczonej jako kara samoistna, jeżeli jest to wystarczające dla osiągnięcia wobec sprawcy celów kary, a w szczególności zapobieżenia powrotowi do przestępstwa. §2 powyższego artykułu stanowi, że zawieszając wykonanie kary, sąd bierze pod uwagę przede wszystkim postawę sprawcy, jego właściwości i warunki osobiste, dotychczasowy sposób życia oraz zachowanie się po popełnieniu przestępstwa. Przyjęcie nieistnienia w realiach sprawy pozytywnej prognozy kryminologicznej wobec D. D. znajduje podstawę w postawie oskarżonego, który przecież przypisanego mu przestępstwa z art.178a §1 i §4 kk dopuścił się po raz trzeci, będąc jeszcze dodatkowo skazanym za czyn z art.178a §1 kk. Na wymiar kary niewielki wpływ miało przyznanie się oskarżonego do winy. Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy w sposób oczywisty wskazywał, że oskarżony kierował samochodem w stanie nietrzeźwości (został zatrzymany na gorącym uczynku).

Przy wymiarze środka karnego, tj. dożywotniego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych Sąd miał na względzie treść art.42 §4 i §3 kk, stanowiących odpowiednio (od 18 maja 2015 r.), że sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie ponownego skazania osoby prowadzącej pojazd mechaniczny w warunkach określonych w §3 oraz że sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio w razie popełnienia przestępstwa określonego w art.178a §4 lub jeżeli sprawca w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art.173, którego następstwem jest śmierć innej osoby lub ciężki uszczerbek na jej zdrowiu, albo w czasie popełnienia przestępstwa określonego w art.177 §2 lub w art.355 §2 był w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem środka odurzającego lub zbiegł z miejsca zdarzenia, chyba że zachodzi wyjątkowy wypadek, uzasadniony szczególnymi okolicznościami. Bezsprzeczne w sprawie jest, że oskarżony został skazany wyrokiem Sądów za czyn z art.178a §1 i §4 kk, co przesądza o obligatoryjnym zastosowaniu względem niego przepisu art.42 §4 kk.

Podobnie obligatoryjnym było orzeczenie świadczenia pieniężnego na podstawie art.43a §2 kk (dawny art.49 §2 kk w brzmieniu od 18 maja 2015 r.). Przepis ten stanowi, że w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art.178a §1, art.179 lub art.180, sąd orzeka świadczenie pieniężne wymienione w art.39 pkt7 na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości co najmniej 5000 złotych, a w razie skazania sprawcy za przestępstwo określone w art.178a §4 co najmniej 10000 złotych, do wysokości określonej w §1 (60000 zł). Z tych względów Sąd orzekł jak w punkcie III wyroku.

W związku z ustanowieniem oskarżonemu obrońcy z urzędu Sąd zasądził na jego rzecz koszty zastępstwa procesowego i orzekł jak w punkcie IV wyroku.

Orzeczenie o kosztach postępowania uzasadnia treść przepisów prawa cyt. w punkcie V wyroku, a nadto sytuacja materialna oskarżonego.

Stosownie do treści art.423 §1a kpk oraz art.424 §3 kpk, w związku ze złożeniem wniosku o uzasadnienie wyroku jedynie w części dotyczącej rozstrzygnięcia o karze Sąd ograniczył zakres uzasadnienia do tych tylko części wyroku, których wnioski dotyczy.